

Resolució de 28 de setembre de 2016, d'execució de la Resolució de 7 de juliol, sobre la Reclamació 19/2016

Administració reclamada: Transports Metropolitans de Barcelona, SL. Transports de Barcelona, SA. Ferrocarril Metropolità de Barcelona, SA.

Informació reclamada: Plantilla, relació de llocs de treball i retribució bruta íntegra de cada lloc de treball. Nom i cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball.

Resum: La normativa sobre seguretat pública o privada pot servir per fonamentar un interès en la protecció de les dades identificatives del personal de seguretat privada que prevalgui sobre el de la seva divulgació. Les resolucions de la GAIP no són afectades per les cauteles sobre l'efectivitat de les resolucions sobre sol·licituds d'accés a la informació establertes per l'article 34.3 LTAIPBG.

Paraules clau: Execució de les resolucions de la GAIP. Mesures cautelars. Seguretat pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El Ple de la GAIP de 7 de juliol de 2016 va aprovar la Resolució d'estimació de la Reclamació 19/2016, que disposava, entre altres qüestions, el següent: "2. Declarar que la persona reclamant té dret a què TMB li lliuri la següent informació, relativa a la pròpia TMB i a les empreses del seu grup FMB i TB, des de l'1 de gener de 2007 i fins a l'actualitat: (a) La plantilla de les tres empreses citades, inclosa la coberta per contractes temporals i d'interinatge no vinculats a cap lloc de treball. (b) La relació de llocs de treball de cada una d'aquestes empreses, entesa com la llista que identifica cada un dels llocs de treball, amb indicació, per a cada un d'ells, de les dades següents: la denominació i les característiques essencials del lloc de treball, els requisits essencials per ocupar-lo, el grup, la categoria professional i el règim jurídic aplicable al lloc, la forma de provisió i la retribució bruta íntegra de cada lloc de treball, de conformitat amb les consideracions fetes a l'FJ 5. (c) La relació de contractes temporals i d'interinatges subscrits per les empreses indicades i que no estan vinculats a cap lloc de treball, assenyalant per a cada un d'aquests contractes la durada i l'objecte del contracte, incloses les funcions que ha de desenvolupar la persona contractada per aquestes vies, i la retribució bruta íntegra prevista, sense donar el nom de la persona contractada. (d) El nom i els cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball de l'apartat 2.b anterior, i que tinguin la condició de personal de fora de conveni en el moment de presentar la sol·licitud d'informació objecte d'aquesta Resolució (26 de febrer de 2016), o l'haguessin tinguda amb posterioritat a l'1 de gener de 2007, amb indicació de la relació d'altres i baixes, si s'escau. 3. Requerir a TMB que, en el termini màxim de quinze dies, lliuri a la persona reclamant la informació

indicada als apartats 2.a, 2.b i 2.c, així com també l'assenyalada per l'apartat 2.d que sigui relativa al personal del Consell de direcció i a l'altre personal de les empreses del grup TMB que consti identificat a l'organigrama publicat al seu web, i que informi tot seguit a la GAIP del compliment d'aquest requeriment. 4. Requerir a TMB que abans de l'1 d'octubre de 2016 lliuri a la persona reclamant i en format electrònic la resta d'informació indicada a l'apartat 2.d, després de traslladar aquesta Reclamació a les persones afectades, de donar-los un termini de deu dies per formular-hi al·legacions i de comunicar aquestes a la GAIP, a fi que aquesta Comissió pugui valorar si, excepcionalment, concorren en algun cas concret circumstàncies que puguin comportar la prevalença de la protecció de dades personals o d'altres drets constitucionalment protegits, en relació amb el dret d'accés a unes dades personals que són merament nominatives”.

2. Pel que consta a la GAIP, TMB ha dut a terme el requerit per l'apartat 3 de la Resolució reproduïda per l'antecedent anterior, facilitant a la persona reclamant la informació indicada als seus apartats 2.a, 2.b i 2.c i la de l'apartat 2.d (identitat del seu personal fora de conveni) relativa als membres del Consell de direcció i altre personal la identitat del qual formi part de l'organigrama publicat al web de l'empresa. De fet, fins i tot s'ha excedit en el requerit per la Resolució de la GAIP i per les disposicions de publicitat activa de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), i ha publicat al seu web la retribució i la identitat de personal que no té la condició de directiu.

3. Tot i que TMB va incomplir el requerit per l'apartat 4 de la Resolució citada a l'antecedent 1, i no va traslladar-la a les persones afectades (el seu personal fora de conveni), ni va donar-les un termini per formular-hi al·legacions, a finals de juliol de 2016 les va informar de l'existència d'aquesta Resolució, de la possibilitat d'adreçar-se a la GAIP per conèixer-la i accedir al seu expedient i del seu dret a formular-hi al·legacions i exercir altres accions jurídiques.

4. Durant els mesos d'agost i setembre 254 persones d'entre el personal de fora de conveni de TMB s'han adreçat a la GAIP demanant accés a l'expedient de la seva Resolució de 7 de juliol de 2016, 247 hi han formulat al·legacions i 94 hi han presentat recursos potestatsius de reposició.

5. La GAIP, mitjançant quatre resolucions, de 31 d'agost i de 7, 21 i 28 de setembre, ha inadmetès els 94 recursos potestatsius de reposició presentats contra la seva Resolució de 7 de juliol de 2016, sobre la Reclamació 19/2016. Aquesta inadmissió es fonamenta en els articles 115.3 i 117.3, en relació amb el 107.2, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), segons els quals les resolucions dels recursos administratius només poden ser objecte de recurs contenciós administratiu, regla que també s'ha d'aplicar a les resolucions de la GAIP, ja que tenen la naturalesa jurídica de substitutòries dels recursos administratius i en conseqüència els és aplicable el seu règim jurídic.

6. Després d'analitzar les al·legacions presentades contra la Resolució de 7 de juliol de 2016, sobre la Reclamació 19/2016, que amb diversitat d'arguments coincidien a oposar-se a la divulgació de la identitat de les persones que les formulaven, la GAIP n'ha desestimat la major part, al considerar que no posaven de manifest cap circumstància personal que, excepcionalment, pugui comportar la prevalença de la protecció de dades personals o d'altres drets constitucionalment protegits, en relació amb el dret d'accés a unes dades personals que no són especialment protegides i que, en aplicació de l'article 24.2 LTAIPBG, la Resolució de la GAIP, que es dicta de conformitat amb l'informe de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades emès en el marc del seu procediment, conclou que procedeix divulgar.

7. Els empleats de TMB números 2006265, 2009465, 2004683, 2007921, 2008977 i 2009465 al·leguen, a més a més d'altres consideracions, la seva condició de membres del Departament de Seguretat de l'empresa i invoquen la normativa en matèria de seguretat pública i privada i de protecció de les infraestructures crítiques per demanar que no es difongui la seva identitat.

8. El 26 de setembre de 2016 es presenta un recurs contenciós administratiu contra la Resolució de la GAIP de 7 de juliol de 2016, en representació dels empleats de TMB que havien presentat prèviament un recurs de reposició contra la mateixa Resolució (antecedent 5). L'escrit d'interposició d'aquest recurs contenciós administratiu no demana la mesura cautelar de suspensió de l'eficàcia de la Resolució impugnada. Tanmateix, en l'escrit de 27 de setembre adreçat per les mateixes persones recurrents a la GAIP, pel qual s'acredita la interposició d'aquest recurs contenciós administratiu, es demana a aquesta Comissió de Garantia que resolgui la no procedència de lliurar la informació demanada; aquesta pretensió es fonamentaria en un escrit de la GAIP a alguna de les persones afectades segons el qual si no es comunicava a aquesta Comissió de Garantia abans del 30 de setembre d'enguany la presentació d'un recurs contenciós administratiu contra la seva Resolució de 7 de juliol, es donaria la informació relativa a la identitat del personal de fora de conveni de TMB a partir del 2 d'octubre.

Fonaments jurídics

1. Sobre la protecció de la identitat del personal dels serveis de seguretat privada

L'antecedent 7 posa de manifest que sis empleats de TMB determinats al·leguen la seva condició de membres del personal de seguretat privada de l'empresa per oposar-se a la divulgació de la seva identitat. Es tracta, sens dubte, d'una circumstància extraordinària del tipus de l'esmentada a l'apartat 4 de la Resolució de 7 de juliol de 2016, i cal valorar fins a quin punt ha de prevaldre, o no, sobre l'interès públic en la difusió d'aquesta informació.

Tot i que la reserva de divulgació de la identitat invocada per aquestes sis al·legacions protegeix bàsicament els membres dels cossos de seguretat pública, també cal tenir en compte que la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana, preveu que el personal de seguretat privada ha de col·laborar amb les Forces i Cossos de Seguretat (article 7) i que la Llei 5/2014, de 4 d'abril, de Seguretat Privada estableix, per una banda, la protecció jurídica dels membres dels cossos de seguretat privada quan desenvolupa activitats de cooperació i sota el comandament de les Forces i Cossos de Seguretat (article 31) i, per l'altra, una publicitat limitada dels registres de seguretat privada, que exclou implícitament la de la identitat del seu personal (article 11.6).

Si bé les consideracions anteriors no són concloents als efectes d'establir un límit legal específic a l'accés a la informació relativa a la identitat dels membres dels cossos de seguretat privada, sí que semblen suficients per donar prevalença als interessos (que no només són els privats dels empleats afectats, sinó també, més que sigui indirectament, els públics relacionats amb la seguretat) favorables a la protecció d'aquestes dades, en detriment dels favorables a la seva divulgació. En aquest mateix sentit, cal tenir en compte també que l'article 24.2.d LTAIPBG contempla expressament "el fet que pugui afectar la seguretat de les persones" entre les circumstàncies que cal ponderar per decidir l'eventual prevalença del dret d'accés en relació amb altres drets o interessos afectats.

En conseqüència, resulta procedent modificar l'abast de l'apartat 4 de la Resolució de la GAIP de 7 de juliol de 2016, sobre la Reclamació 19/2016, als efectes de no divulgar la identitat dels empleats de TMB citats a l'antecedent 7.

2. Sobre l'execució de la Resolució de 7 de juliol de 2016, sobre la Reclamació 19/2016

L'apartat 4 de la part resolutiva de la Resolució de la GAIP de 7 de juliol de 2016, sobre la Reclamació 19/2016 demora fins a finals de setembre d'enguany el lliurament de part de la informació reclamada (la relativa als noms i cognoms de les persones que ocupen cada un dels llocs de treball desenvolupats per personal fora de conveni). Aquesta demora obeeix a la voluntat de donar a aquestes persones l'oportunitat de formular al·legacions a una resolució que les afecta i així poder posar de manifest eventuais circumstàncies excepcionals que puguin dur a la prevalença dels seus drets i interessos favorables a la protecció de les seves dades, en detriment dels interessos públics favorables a la seva divulgació. Aquesta demora també dona a aquestes mateixes persones interessades l'oportunitat d'emprendre accions jurídiques per impedir la divulgació de les dades que

les afecten (com seria el cas de demanar i obtenir una mesura judicial de suspensió de l'eficàcia d'aquesta Resolució).

En el marc d'aquesta demora temporal de l'eficàcia de part de la Resolució de 7 de juliol de 2016, 247 persones afectades (d'un col·lectiu de més de set-centes) hi ha presentat al·legacions durant els mesos d'agost i setembre. Cal assenyalar que, tret de les consideracions fetes a l'FJ anterior, cap de les altres al·legacions aporta circumstàncies especials que posin de manifest que la divulgació de la identitat de les persones afectades les pugui ocasionar algun perjudici singular determinat.

Bona part de les al·legacions presentades es limita a manifestar l'oposició a la cessió de les dades personals concernides (i identitat de la persona al·legant) i a demanar la suspensió i eventual revocació de la part de la Resolució que la disposa. Algunes, a més a més, fan consideracions sobre una Sentència de la Sala Social del TSJC, que redueix l'àmbit del personal de fora de conveni de TMB, i en virtut de la qual deixarien de tenir aquesta condició, ja que estimen que el seu lloc de treball no és de directiu, ni de confiança, sinó merament tècnic. També hi ha altres consideracions generals sobre la subjecció d'aquest personal a l'Estatut dels Treballadors, cosa que segons ells exclouria que se'ls apliqués disposicions més pròpies de la relació de funció pública. Aquestes manifestacions de les persones afectades amb les seves al·legacions o amb l'argumentació dels seus recursos de reposició no són més que valoracions de caràcter general que aquesta Comissió de Garantia ja va tenir en compte i valorar a la seva Resolució i no considera vàlidament oposables a la fonamentació i al caràcter executiu d'ella.

Així mateix, el fet que diverses persones afectades hagin interposat, el 26 de setembre de 2016, un recurs contenciós administratiu contra la Resolució de la GAIP de 7 de juliol, sobre la Reclamació 19/2016, no atura la seva eficàcia, i menys encara si es té en compte que aquest recurs no demana la mesura cautelar corresponent.

Per esvair la confusió que algunes de les al·legacions presentades semblen tenir sobre aquesta qüestió, cal tenir en compte que el previst per l'article 34.3 LTAIPBG ("si la resolució és estimatòria de la sol·licitud i hi ha hagut oposició de tercers, l'accés a la informació només es pot fer efectiu una vegada ha transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu") ho és per a les resolucions de les sol·licituds d'accés a la informació pública, però no per a les resolucions de les reclamacions presentades a la GAIP, que es regeixen per l'article 42 de la mateixa Llei, que no conté cap previsió similar a la citada. Aquesta diferent regulació dels efectes jurídics de les resolucions sobre les sol·licituds d'accés a la informació pública i dels que tenen les

resolucions de les reclamacions a la GAIP és pertinent, ja que les segones són dictades per una instància col·legiada independent i experta, amb un informe previ de l'Autoritat de protecció de dades personals, de manera que cal suposar que les seves decisions seran prou fonamentades jurídicament com per merèixer la presumpció general de validesa dels actes administratius (article 57.1 LRJPAC), fins i tot si afecten dades personals.

En conseqüència, l'eventual oposició al lliurament de dades personals atorgat per una resolució de la GAIP no atura la seva eficàcia, ni tampoc l'atura necessàriament la interposició d'un recurs contenciós administratiu, ni tan sols si aquest recurs demana la mesura cautelar de suspensió, mentre aquesta no sigui atorgada pel jutge o tribunal competent. En aquest cas s'ha presentat un recurs contenciós administratiu contra la Resolució de la GAIP de 7 de juliol de 2016, sense demanar-ne la mesura cautelar de suspensió. Pel que s'acaba de dir, aquesta acció jurídica no atura l'eficàcia de la Resolució impugnada.

En l'escrit que acredita a la GAIP la presentació del recurs contenciós administratiu que s'acaba de citar es demana a aquesta Comissió de Garantia una resolució per la qual no es doni la informació indicada a l'apartat 4 de la part dispositiva de la seva Resolució de 7 de juliol de 2016. Aquesta pretensió es fonamenta en un escrit de la pròpia GAIP adreçat a alguna de les persones recurrents, segons el qual es donaria aquesta informació controvertida a partir del dia 2 d'octubre si no s'acreditava abans del 30 de setembre la presentació d'un recurs contenciós administratiu contra la Resolució indicada. L'únic que esmenta aquest escrit invocat pels recurrents és el fet de l'execució automàtica de la part de la Resolució de la GAIP de 7 de juliol de 2016 el compliment de la qual havia estat demorat dins a finals de setembre d'enguany, de manera que si abans de la data indicada la GAIP fos coneixedora de la presentació d'un recurs contenciós administratiu contra la seva Resolució, pot tenir-ho en compte als efectes de revisar-la. En cap cas afirma, ni per activa ni per passiva, que la simple presentació d'un recurs contenciós administratiu aturaria l'execució de la part de la Resolució de 7 de juliol afectada més enllà de l'1 d'octubre.

Vist que les accions jurídiques plantejades per les persones afectades a la GAIP i les altres que li han estat comunicades, en relació amb la seva Resolució de 7 de juliol, sobre la Reclamació 19/2016, no aporten fets que no haguessin estat tinguts en compte per ella, ni noves consideracions jurídiques que, a judici d'aquesta Comissió de Garantia, hagin de prevaldre sobre el contingut de la seva Resolució, procedeix desestimar-les i mantenir la Resolució en els seus termes, tret del que deriva del que estableix l'FJ anterior.

Tanmateix, tenint en compte que l'execució immediata de la part pendent d'executar de la Resolució de 7 de juliol, sobre la Reclamació 19/2016, podria fer materialment impossible el dret de les persones afectades a fer efectiva la seva coneguda oposició mitjançant l'empara jurisdiccional

corresponent, la GAIP estima oportú demorar-la un mes, temps que es considera suficient per a les accions jurisdiccionals que corresponguin.

3. Publicació

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 28 de setembre de 2016, resol per unanimitat:

1. Estimar les al·legacions presentades pels empleats de TMB números 2006265, 2009465, 2004683, 2007921, 2008977 i 2009465 a la Resolució de la GAIP de 7 de juliol, en relació amb la Reclamació 19/2016 i, en conseqüència, resoldre que no es pot divulgar la seva identitat. Desestimar, per les raons exposades als fonaments jurídics anteriors, la resta d'al·legacions formulades a la Resolució citada, incloses les contingudes als recursos de reposició inadmesos per les Resolucions de 31 d'agost i 7, 21 i 28 de setembre de 2016.
2. Desestimar la sol·licitud formulada el 27 de setembre a la GAIP, en l'escrit pel que s'acredita la interposició per un col·lectiu d'empleats i empleades de TMB d'un recurs contenciós administratiu contra la seva Resolució de 7 de juliol, sobre la Reclamació 19/2016, de no donar la informació relativa a la identitat del personal de fora de conveni de TMB.
3. Requerir a TMB que l'endemà d'haver transcorregut un mes des que li sigui notificada aquesta Resolució lliuri a la persona reclamant i en format electrònic la informació indicada a l'apartat 2.d de la Resolució de la GAIP de 7 de juliol, sobre la Reclamació 19/2016, que no li hagi estat lliurada prèviament, llevat de la relativa als empleats identificats a l'apartat 1 d'aquesta Resolució.
4. Recordar a TMB que la informació requerida per l'apartat anterior no forma part de les seves obligacions de publicitat activa determinades pel capítol II LTAIPBG, de manera que si la publica al seu web s'excedeix d'allò requerit per aquesta Resolució i pot causar una exposició excessiva de les dades personals afectades.
5. Requerir a TMB que informi a la GAIP del compliment d'aquesta Resolució tan bon punt l'hagi executada.

6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que pugui plantejar l'execució d'aquesta Resolució i pugui perjudicar els seus interessos.
7. Disposar la publicació d'aquesta Resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 28 de setembre de 2016

Oriol Mir Puigpelat
Vicepresident

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.